

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150447968/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

ikke ombord paa Søen, som de sige hjemme til Vore*. Ja, han er vel Præst nu, eller skal være det?»

«Nei, jeg studerer ikke dertil!» svarede *Otto*.

«Naa, saa skal han vel være Procurator? Jeg synes han er klog nok, han behøver ikke at læse mere! ja han seer da ind til Vores. Fa'erme'er sidder og spinder Garn til Pulsvaad**. Nu har hun faaet Stær paa det andet Øie med, men Knevelen*** gaar ligesaa rask paa hende, som før! hun lader sig ikke forbløffe, fordi hun sidder i Mørke. Mutter staaer for Ees'en****! hun har nok med Sætkrogene***** at gjøre!»

«Men Maria! den raske, lille Maria?» spurgte *Otto*.

«Tösen? Hun er iaar med de andre Fiskerpiger draget til Ringkjøbing og har ladet sig fæste til Hø- og Kornhosten; vi troede ikke, vi behøvede hendes Gavn hjemme! men, Gud befalet! nu kjører jeg.» Trohjertigt rystede han *Ottos* Haand og fortsatte sin langsomme Kjørsel.

Aalebondens Brødre vare raske Fiskere, som deres Fader havde været det; skjøndt gifte, boede de dog sammen. Børneflokken var ikke saa ringe; smaa og store udgjorde her en Familie, i hvilken den blinde Fa'erme'er havde første Stemme.

Otto nærmede sig Vaaningshuset; foran var en lille Plet med Kartofler og Gullerøder, samt et Bed med Løg og Timian. To store Bulbidere med skarpe Tænder og onde Øine foer *Otto* imøde. «Tyv! Grumsling!» skingrede en Stemme, og Hundene lode Halen synke og trak sig med en sagte Snærren tilbage mod Huset. Her, i Forstuen, sad en gammel Kone, med ulden kraprod Troie, et Halstorklæde af samme Stof og Farve og en Mandfolkehæat af sort Filt paa Hovedet. Hun spandt paa sin Rok. *Otto* kjendte strax den blinde Fa'erme'er.

«Guds Fred i Huset!» sagde han.

«Den Stemme har jeg ikke hørt over Aar og Dag!» svarede hun og løftede Hovedet, som om hun vilde see med de døde Øine. «Er det ikke Oberst *Thastings Otto*? I ligner ham paa Mælet. Jeg vidste nok,

* Hjemme hos os

** Kyttbebtæne ved Limfjorden bruge disse til at fange Aal.

*** Munden

**** Fiske-Madding enten smaa Orme, som i Ebbenden opgraves ved Fjordbredderne, eller Fisk, helst sødanne, som ere blanke og skinnende. Kan ingen anden Ees faaes, bruger man ogsaa Kalvelkjød eller Lever af Hornkvæg

***** Paa disse hæites Ees'en, de maa, mellem hver Gang de benyttes, blive reengjorte, et Arbejde, som tilfalder Fruentimmerne.